

вѣтъ жѣтъ ни. Сжнь-жѣтъ раздѣлъ естѣственно-то и нравственно-то существованіе въ едно періодическо число, и това ни дава едно благополучіе за да се раждамы всѣкъ сътринъ, и да приминѣваме отъ нищо въ единъ новъ живѣтъ. Безъ това непрестанно-то превъртанье много нѣщо отъ благополучіе-то си щеше да изгуби за малко време живѣтъ-жѣтъ ни : колко скоро чувства-та щеха да истрѣпнатъ : нищо друго не може да докара толко-зи скоро погубленіе-то ни , колко-то кога-то не спимъ, нищо друго не може да докара толко-зи скоро старость-тъ, колко-то кога-то не спимъ. Сжнь-жѣтъ има едно таково произведеніе да забавя живѣтні-тъ мърданіа-та за да испълне расслабваніе-то , коє то ни е станало презъ день-жѣтъ , защо-то кога-то спимъ храни се тѣло-то : най сѣтиѣ сжнь-жѣтъ си има едно свойство да исчистиѣ изъ тѣло-то безполѣзни-тъ и вредители-тъ существа. Сжнь-жѣтъ може да се нарече като единъ сждъ , кой-то догдѣ-то държи оулеснява исцѣжданіа-та да текѣтъ по съ голѣмъ леснинъ , и совершенство отъ всѣко друго време . Но за да докарамы на себе си единъ сжнь легкъ , трѣба каквѣ-то оставямы дрѣхн-тъ кога-то си лѣгаемы , тѣй трѣба да оставямы и трудове-тъ и смущеніа-та на живѣтъ-жѣтъ. Това трѣба да го научи чловѣкъ да го вѣрди . Нѣма по лошаво нѣщо отъ да работимъ кога-то смѣ на легло-то , и да спимъ съ книгѣ-тъ въ рѣцѣ-тъ , защо тѣй кога правимъ гуждамы душѣ-та въ работанье тогава кога-то най мѣза да ѣмъ оставимъ на рахѣтъ : за ради